

II

(Meddelanden)

MEDDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN

**Ändring av metoden för beräkning av standardbelopp och vite som kommissionen föreslår i
överträdelseförfaranden vid Europeiska unionens domstol på grund av Förenade kungarikets utträde**

(2021/C 129/01)

I. INLEDNING

Om kommissionen väcker talan mot en medlemsstat vid Europeiska unionens domstol för att medlemsstaten underlåter att fullgöra en fördragsfäst skyldighet får domstolen enligt fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat *EUF-fördraget*) ålägga straffavgifter i två situationer:

- a) om medlemsstaten inte har vidtagit de åtgärder som krävs för att följa en tidigare dom från domstolen i vilken en överträdelse av unionsrätten konstateras (artikel 260.2 i EUF-fördraget),
- b) om medlemsstaten har underlåtit att uppfylla sin skyldighet att anmäla åtgärder för införlivande av ett direktiv som antagits i enlighet med ett lagstiftningsförfarande (artikel 260.3 i EUF-fördraget).

I bägge fallen kan den straffavgift som domstolen påför bestå av ett *standardbelopp* för att bestraffa själva överträdelsen ⁽¹⁾ och ett *dagligt vite* för att motivera medlemsstaten att så snart som möjligt få slut på överträdelsen efter att domen meddelats ⁽²⁾. Kommissionen yrkar på sanktionsbelopp i domstolen, som sedan fattar det slutliga beslutet.

Kommissionens allmänna metod för hur dess föreslagna sanktioner bör beräknas är väletablerad. Sedan 1997 ⁽³⁾ och så som det fastställs i flera senare meddelanden ⁽⁴⁾ har kommissionen tillämpat en metod som återspeglar både den berörda medlemsstatens betalningsförmåga och dess vikt i EU-institutionerna. Detta tillämpas med hjälp av den s.k. "n"-faktorn ⁽⁵⁾. När kommissionen beräknar ett förslag till sanktionsavgift kombineras "n"-faktorn med andra inslag, som överträdelsens grad av allvar och varaktighet.

Sedan 2019 ⁽⁶⁾ har kommissionen beräknat "n"-faktorn på grundval av två tal: medlemsstaternas bruttonationalprodukt (BNP) och antal ledamöter i Europaparlamentet ⁽⁷⁾. Kommissionen bestämmer därför "n"-faktorn med hjälp av medelvärdet av de här två talen, dvs. BNP och antalet ledamöter i Europaparlamentet ⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ Meddelande från ordföranden: omarbetat meddelande om tillämpningen av artikel 228 i EG-fördraget (SEC(2005) 1658), punkt 10.3.

⁽²⁾ SEC(2005) 1658, punkt 14.

⁽³⁾ Metod för beräkning av vite enligt artikel 171 i EG-fördraget (EGT C 63, 28.2.1997, s. 2).

⁽⁴⁾ Se särskilt kommissionens meddelande *Genomförande av artikel 260.3 i fördraget* (EUT C 12, 15.1.2011, s. 1) och kommissionens meddelande *EU-rätten: Bättre resultat genom bättre tillämpning* (EUT C 18, 19.1.2017, s. 10).

⁽⁵⁾ SEC(2005) 1658, punkt 14.

⁽⁶⁾ Meddelande från kommissionen – Ändring av metoden för beräkning av standardbelopp och vite som kommissionen föreslår i överträdelseförfaranden vid Europeiska unionens domstol, C(2019) 1396 final (EUT C 70, 25.2.2019, s. 1).

⁽⁷⁾ Se artikel 3.1 i Europeiska rådets beslut (EU) 2018/937 av den 28 juni 2018 om Europaparlamentets sammansättning (EUT L 165 I, 2.7.2018, s. 1).

⁽⁸⁾ Medelvärdet beräknas på följande sätt: "n"-faktorn utgörs av ett geometriskt medelvärde som beräknats genom kvadratroten av produkten av de faktorer som grundas på medlemsstaternas BNP och på antalet ledamöter i Europaparlamentet. Det ger följande formel: $\sqrt{\frac{GDP_n}{GDP_{avg}} \times \frac{Seat_n}{Seat_{avg}}}$ där: GDP_n = den berörda medlemsstatens BNP, uttryckt i miljoner euro, GDP_{avg} = medelvärdet av BNP i alla medlemsstater, Seat_n = medlemsstatens antal ledamöter i Europaparlamentet, Seat_{avg} = alla medlemsstaters genomsnittliga antal ledamöter av Europaparlamentet.

De ingångsvärden som används vid beräkningen uppdateras varje år till följd av den ekonomiska utvecklingen i medlemsstaterna.

I den senaste uppdateringen ⁽⁹⁾ beaktades fortfarande Förenade kungarikets BNP och det antal mandat i Europaparlamentet som Förenade kungariket hade före unionsutträdet. Detta beror på att kommissionen enligt utträdesavtalet fortfarande kunde väcka talan mot Förenade kungariket i EU-domstolen med stöd av artikel 260 i EUF-fördraget under övergångsperioden.

Nu när övergångsperioden har löpt ut behöver dock de tal som används för att beräkna de ekonomiska sanktionerna justeras. Förenade kungarikets BNP och antal mandat i Europaparlamentet är inte längre relevanta och bör inte användas för att beräkna de ekonomiska sanktioner som kommissionen föreslår för de 27 medlemsstaterna.

Denna justering har redan tillkännagetts i kommissionens meddelanden från februari 2019 ⁽¹⁰⁾ och september 2020 ⁽¹¹⁾.

II. JUSTERADE "N"-FAKTORER FÖR 2021

De justerade "n"-faktorerna för medlemsstaterna sedan uppgifterna om Förenade kungariket tagits bort från beräkningarna är följande:

Tabell 1

Justerade "n"-faktorer för 2021

	2021 "n"-faktor
Belgien	0,86
Bulgarien	0,28
Tjeckien	0,59
Danmark	0,57
Tyskland	4,95
Estland	0,12
Irland	0,59
Grekland	0,54
Spanien	2,33
Frankrike	3,77
Kroatien	0,22

⁽⁹⁾ Meddelande från kommissionen Uppdatering av de uppgifter som används för att beräkna de standardbelopp och viten som kommissionen föreslår Europeiska unionens domstol inom ramen för överträdelseförfaranden, C(2020)6043 final (EUT C 301, 11.9.2020, s. 1).

⁽¹⁰⁾ C(2019)1396 final.

⁽¹¹⁾ C(2020)6043 final.

Italien	3,17
Cypern	0,10
Lettland	0,13
Litauen	0,20
Luxemburg	0,17
Ungern	0,47
Malta	0,08
Nederländerna	1,32
Österrike	0,75
Polen	1,43
Portugal	0,57
Rumänien	0,74
Slovenien	0,17
Slovakien	0,31
Finland	0,50
Sverige	0,86

III. UTJÄMNINGSKOEFFICIENT

1. Justerade minsta standardbelopp

De lägsta standardbeloppen för varje medlemsstat beräknas genom att ett referensbelopp multipliceras med "n"-faktorn och den genomsnittliga inflationen i de 27 medlemsstaterna (EU-27) under referensåret. De ökade "n"-faktorerna till följd av det brittiska unionsutträdet (se avsnitt II) skulle därför leda till att kommissionen yrkade på högre ekonomiska sanktioner i domstolen ⁽¹²⁾.

För att undvika en ökning av de ekonomiska sanktionerna för medlemsstaterna som en direkt följd det brittiska unionsutträdet kommer en **utjämningskoefficient på 0,836** att tillämpas på formeln som används för beräkning av de minsta standardbeloppen. Utjämningskoefficienten motsvarar en situation där den medlemsstat som har den största ökningen av sin "n"-faktor (Irland) inte skulle få en ökning med mer än vad som annars skulle vara fallet (dvs. en ökning som endast motsvarar inflationen och BNP-utvecklingen, som beräknas till 4,5 %).

Formeln för beräkning av nationella minsta standardbelopp är därför följande:

$$\text{Minsta standardbelopp} = \text{referensvärde för minsta standardbelopp} \times \text{inflation i EU-27 under 2019} \times \text{"n"-faktor} \times \mathbf{0,836}$$

Det nuvarande **minsta referensbeloppet** är 2 610 384 euro. Justerat för inflation (+ 1,7 %) blir referensbeloppet 2021 totalt **2 656 000 euro**.

⁽¹²⁾ Utan justering skulle det lägsta standardbeloppet för alla medlemsstater öka med i genomsnitt 13,7 %. Ökningen varierar från + 9,4 % (Belgien och Portugal) till + 25,1 % (Irland).

Tabell 2

Minsta standardbelopp 2021 med en justeringsfaktor på 0,836 (referensår: 2019)

	2020 Minsta standardbelopp (tusental euro)	2021 Minsta standardbelopp (tusental euro)	Minsta standardbelopp utveckling 2020 => 2021
Belgien	2 088	1 909	−8,6 %
Bulgarien	653	622	−4,7 %
Tjeckien	1 384	1 310	−5,3 %
Danmark	1 331	1 266	−4,9 %
Tyskland	11 982	10 990	−8,3 %
Estland	261	266	+1,9 %
Irland	1 253	1 310	+4,5 %
Grekland	1 305	1 199	−8,1 %
Spanien	5 377	5 173	−3,8 %
Frankrike	8 849	8 370	−5,4 %
Kroatien	496	488	−1,6 %
Italien	7 596	7 038	−7,3 %
Cypern	235	222	−5,5 %
Lettland	313	289	−7,7 %
Litauen	470	444	−5,5 %
Luxemburg	392	377	−3,8 %
Ungern	1 122	1 044	−7,0 %
Malta	183	178	−2,7 %
Nederländerna	3 002	2 931	−2,4 %
Österrike	1 749	1 665	−4,8 %
Polen	3 367	3 175	−5,7 %
Portugal	1 384	1 266	−8,5 %
Rumänien	1 723	1 643	−4,6 %
Slovenien	392	377	−3,8 %
Slovakien	731	688	−5,9 %
Finland	1 175	1 110	−5,5 %
Sverige	2 062	1 909	−7,4 %
EU-genomsnitt			−4,9 %

2. Ändrade standardsatser

Det nuvarande **basbeloppet för dagligt vite** ⁽¹³⁾ är 3 154 euro ⁽¹⁴⁾. För 2021 skulle basbeloppet för dagligt vite bli 3 209 euro, utan justeringskoefficient och enbart med beaktande av inflationen.

⁽¹³⁾ Storleken på det dagliga vitet beräknas genom att ett basbelopp multipliceras först med *faktorer för grad av allvar och varaktighet* och sedan med "n"-faktorn.

⁽¹⁴⁾ C(2020)6043 final

Sedan justeringskoefficienten 0,836 multipliceras med detta belopp blir det justerade basbeloppet för dagligt vite 2021 totalt **2 683 euro**.

Det nuvarande **basbeloppet för standardbelopp** ⁽¹⁵⁾ är 1 052 euro ⁽¹⁶⁾. För 2021 skulle basbeloppet för standardbelopp bli 1 070 euro, utan justeringskoefficient och enbart med beaktande av inflationen.

Sedan justeringskoefficienten 0,836 multipliceras med detta belopp blir basbeloppet för standardbelopp 2021 totalt **895 euro**.

IV. ÄNDRING AV EKONOMISKA SANKTIONER FÖR FÖRENADE KUNGARIKET

Talen i avsnitt II gäller endast medlemsstaterna.

Enligt artikel 12.4 i protokollet om Irland och Nordirland och artikel 12 i protokollet om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands suveräna basområden i Cypern behåller kommissionen och domstolen sin fördragsfästa behörighet i samband med tillämpningen av unionsrätten som gjorts tillämplig på Förenade kungariket enligt dessa protokoll. Enligt artikel 160 i utträdesavtalet behåller domstolen dessutom sin behörighet enligt artiklarna 258, 260 och 267 i EUF-fördraget när det gäller tolkningen och tillämpningen av vissa bestämmelser i del fem av utträdesavtalet.

Kommissionen kan alltså i enlighet med dessa bestämmelser väcka talan mot Förenade kungariket i domstolen och yrka på ekonomiska sanktioner även efter den 31 december 2020.

Om kommissionen gör det kan den inte använda den formel som tidigare använts för att beräkna "n"-faktorn ⁽¹⁷⁾, eftersom Förenade kungariket inte längre har några mandat i Europaparlamentet. Därför ersätts antalet mandat i Europaparlamentet i formeln för beräkning av "n"-faktorn med en **konstant koefficient på 2,8**, vilket motsvarar andelen brittiska mandat i Europaparlamentet 2018 i förhållande till unionsmedelvärdet ⁽¹⁸⁾.

Detta ger följande resultat för 2021:

- Förenade kungarikets "n"-faktor: **3,70**
- Förenade kungarikets minsta standardbelopp: **8 215 000 euro**

V. TILLÄMPNING

Kommissionen kommer att tillämpa de uppdaterade talen i detta meddelande i beslut att väcka talan vid domstolen från och med den dag då detta meddelande offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

⁽¹⁵⁾ Standardbeloppets storlek beräknas genom att ett basbelopp (ett annat än den för dagliga viten) multipliceras med en faktor för grad av allvar, "n"-faktorn och antalet dagar överträdelsen fortsätter (till efterrättelse eller till dess att en dom meddelas).

⁽¹⁶⁾ C(2020)6043 final.

⁽¹⁷⁾ Se fotnot 8.

⁽¹⁸⁾ Särskild formel för Förenade kungarikets "n"-faktor:
$$\sqrt{\frac{GDP_n}{GDP_{avg}} \times \frac{Seat_n}{Seat_{avg}}}$$